

ಸೌಲಗತ

■ ಸಿ.ಎನ್. ಮುಕ್ತಾ

ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಚಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಾನಕಮ್ಮ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕ್ಯಾಬ್ ನಿಂತಾಗ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇಣುಕಿದರು. ಅವರ ಮಗ ಮೋಹನ ಕ್ಯಾಬ್‌ನಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ.

‘ರೀ ಮೋಹನ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಿರಿ.’

ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕೇಳಿದರು. ‘ಯಾಕೋ ಕ್ಯಾಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದೆ? ಕಾರ್ ಎಲ್ಲಿ?’

‘ಸರ್ವಿಸ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ.’

‘ಕೈ, ಕಾಲು ತೊಳೆದು ಬಾರೋ. ಮಸಾಲ ದೋಸೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಿ.’

ಜಾನಕಮ್ಮ ಗಂಡ, ಮಗನಿಗೆ ದೋಸೆ, ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟು ತಾವೂ ದೋಸೆ ತಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

‘ಸಂಧ್ಯಾ, ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗಿದ್ದಾರೋ?’

‘ಎಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ.’

‘ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಅಲ್ಲಾ?’

‘ಹೂಂ.’

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಾನುಭೋಗರ ಮನೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಂದಳು.

‘ಅಮ್ಮಾ, ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ದೋಸೆ ಹಿಟ್ಟು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಮಸಾಲ ದೋಸೆ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ. ನೀವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಬಾರದಂತೆ. ಹುರುಳಿಸಾರು, ಪಲ್ಯ ಕಳಿಸ್ತಾರಂತೆ.’

‘ಆಗಲಿ ಕಣೆ. ಮಗ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆರಾಮವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೀರೇನೆ. ಮುಂದುಗಡೆ ರೂಂನಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳಿವೆ. ಐದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ತೊಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡು.’

‘ಆಗಲಿ ಅಮ್ಮ’ ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಓಡಿದಳು.

‘ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೊಂಚ ಮಾತಾಡಬೇಕು.’

‘ಬಾ, ಹಾಲ್‌ಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಅಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಬಹುದು.’

ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅಮ್ಮ ಮಗ ಕಿಟಕಿ ಹತ್ತಿರ ಕುರ್ಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರು.

‘ಏನೋ ಮಾತಾಡಬೇಕೊಂತ ಹೇಳಿದೆ.’

‘ಅಮ್ಮ, ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತದೇಂತ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಾ?’

‘ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು? ನಾನು ಯಾವತ್ತಾದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀನಾ? ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಸಂಬಳ ಬರಬಹುದೊಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.’

‘ಅದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನೆಮ್ಮದಿಯೇ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.’

‘ಯಾಕೋ?’

‘ಸಂಧ್ಯಾ ತುಂಬಾ ಸಿಡಿಸಿಡಿ ಮಾಡ್ತಾಳಮ್ಮ, ಇವತ್ತು ಶನಿವಾರ ಅಲ್ಲಾ? ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸ್. ಶನಿವಾರದ ದಿನ ಸಂಧ್ಯಾ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಲ್ಲ. ಹುಳಿ ಮಾಡಿ, ಅನ್ನಕ್ಕಿಟ್ಟಿರಾಳೆ. ನಾನು ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ.’

‘ಶನಿವಾರ ನೀವ್ಯಾರೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಲ್ಲಾ?’

‘ತಿಂತೀವಿ. ನಾನು ಆನ್‌ಲೈನ್ ತಿಂಡಿ ತರಿಸ್ತೀನಿ. ಇವತ್ತು ಮಸಾಲ ದೋಸೆ, ಉದ್ದಿನವಡೆ ತರಿಸಿದ್ದೆ. ಮಕ್ಕಳು, ಸಂಧ್ಯಾ ಎಲ್ಲರೂ ಲೇಟಾಯ್ತಂತೆ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನದೆ ಹೋದರು. ನಾನು ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ.’

‘ಸಂಧ್ಯಾ, ದೋಸೆ’

‘ಸಂಧ್ಯಾ, ದೋಸೆ’

